

POSUDEK Oponenta DIPLOMOVÉ PRÁCE

Petry Horníkové

JOSEF SUK A JEHO KŘEČOVICE

Oponent: PaedDr. Helena Východská

Petra Horníková si pro svou diplomovou práci vybrala didaktické téma, ve kterém na návrhu dílčích vzdělávacích projektů rozpracovává metodiku vyučování vlastivědy, a především historických poznatků o obci Křečovice a jejím nejslavnějším rodákovi, Josefu Sukovi. Hlavním cílem je zprostředkování místní regionální historie učitelům vlastivědy jednak v popisu historického vývoje města a jednak orientací na osobnost (rodinu) přesahující význam kraje i státu. **Téma DP je zvoleno vhodně**, reaguje na moderní didaktické požadavky aktivizačních metod ve vyučování a na požadavky prohloubení poznatků o regionální historii v současné školní praxi.

Z hlediska obsahového představuje práce Petry Horníkové soubor teoretické a praktické části, v nichž autorka nejdříve na 40 stranách představuje dějiny Křečovic od první zmínky o její existenci v roce 1352 až do moderní doby. Toto členění a pojetí vlastivědné práce je rozhodně na místě, záměr autorky je však na mnoha místech rozmělněn dílčími kapitolami. Příkladem je především 6. kapitola: *Křečovice po roce 1935*, kde text extrémně ztrácí přehlednost a atomizuje se do řady dílčích témat, které kopírují internetové a literárně vlastivědné zdroje k místním dějinám (kapitol jako: *Obyvatelstvo, Služby a obchody, Poloha obce, geologické poměry...*). Problém spatřuji v poměrně obecné formulaci cíle celé DP, který nacházím ve velmi stručném úvodu na str. 8: „*vytvořit vlastivědnou charakteristiku obce Křečovice a multimediální výukový program, který bude sloužit pro zpestření výuky vlastivědy.*“. Celkově se však dá konstatovat, že předložená DP obsahuje řadu užitečných materiálů, jako jsou např. informace o místních kulturně historických památkách, pochopitelně o osobnosti Josefa Suka a jeho potomků, o regionálním školství apod.

Druhá část DP Petry Horníkové prezentuje na 10 stránkách multimediální výukový program, v němž virtuální postava chlapce Pavla provází žáky různými edukačními činnostmi, které autorka volí v souvislosti s regionální problematikou ve vyučování vlastivědy. Navrhovaný program hodnotím jako zdařilý a zajímavý, doporučovala bych autorce jedinou maličkost: jako průvodce dětskými činnostmi je z hlediska genderu v didaktice doporučováno zvolit dvojici dětí – dívku a chlapce.

Z hlediska formálního obsahuje práce všechny požadované náležitosti, i když v míře nevyrovnané. Použitou literaturu hodnotím především z hlediska skutečnosti, že autorka není absolventkou studia historie. Z tohoto hlediska se jistě dá konstatovat, že DP Petry Horníkové odpovídá nárokům na odborný text s didaktickým zaměřením, avšak mou hlavní výtka v této souvislosti představuje nedostatečný (neexistující) rozbor základních titulů použité literatury a pramenů poznání, stejně tak jako využitých metod práce, které bych např. v úvodu práce ocenila alespoň v míře elementární. Praktická část DP s návrhem didaktického projektu je zdařilá a promyšlená. Závěr DP a očekávané shrnutí je překvapivě stručné, obecné, a tudíž nepřesvědčivé. Ke grafické stránce snad jedinou poznámku: ze všech překlepů, nad kterými jsme při hodnocení absolventských prací zvyklí přimhouřit oko, je v případě Petry Horníkové ten, který její jméno komolí přímo na titulní stránce, jistě ten nejbolestnější.

Otázka autorce: Klasická hudba je žánrem, který je jistě velmi těžké působivě představit dětem školního věku, tím spíše mladšího školního věku. Máte již nějaké zkušenosti s didaktickým využitím klasické hudby u těchto dětí?

Diplomová práce Petry Horníkové je vcelku solidním završením vysokoškolského studia učitelství pro I. stupeň, proto ji přes dílčí poznámky doporučuji k obhajobě s návrhem na hodnocení **velmi dobré**.

V Plzni 17. 8. 2015

PaedDr. Helena Východská

Helena Východská

Helena Východská